

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “ผลกระทบที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของธุรกิจระหว่างประเทศ ลาวและไทย ที่คาดว่าจะได้รับจากสภาพข้ามแม่น้ำโขงลาว-ไทยแห่งที่ 2 ในจังหวัดสะหวันเขตสาธารณรัฐประชาชนดินแดนลาว (สปป.ลาว)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของธุรกิจระหว่างประเทศ ลาวและไทย ที่คาดว่าจะได้รับจากสภาพข้ามแม่น้ำโขงลาว-ไทยแห่งที่ 2 ในจังหวัดสะหวันเขต โดยเป็นการศึกษาจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทางด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของธุรกิจระหว่างประเทศลาวและไทย ในจังหวัดสะหวันเขตประกอบด้วยจำนวน 2 กลุ่ม คือเจ้าหน้าที่รัฐบาลลาวระดับผู้บริหาร 5 รายของหน่วยงานได้แก่ แผนกการค้า แผนกแผนการและการลงทุน แผนกการเงิน แผนกคมนาคม และแผนกท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจระหว่างประเทศไทยและลาวที่เข้าทะเบียนกับแผนกการค้าจังหวัดสะหวันเขตจำนวน 32 ราย การศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยสอบถามถึงผลกระทบที่คาดว่าจะมีภัยหลังการก่อสร้างสะพานข้ามโขงลาว-ไทยแห่งที่ 2 เสิร์ฟรัฐบาล สปป. ลาว มีนโยบายยกเว้นภาษีเงินได้ 5 ปี ผลที่ก่อให้เกิดผลดีต่อการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจะทำให้มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น แต่ในปัจจุบันบริษัทที่มาลงทุนในจังหวัดสะหวันเขตโดยส่วนมากจะมาลงทุนด้านการเกษตรซึ่งไม่สามารถเพิ่มการจ้างงานและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

ด้านการค้าระหว่างประเทศพบว่า จะทำให้ปริมาณสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นจากจังหวัดซึ่งหัวคูคายหาด จะส่งผลให้จังหวัดสะหวันเขตขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้นในระยะสั้น แต่ในระยะยาวจะลดลง เพราะมีสินค้าที่ผลิตภายในส่วนมากขึ้น

ด้านการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดผลดีได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น แต่เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามากทำให้ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวสะหวันเขตจะเปลี่ยนแปลง จะมีการแข่งขันทางด้านการบริการเพิ่มขึ้น และในส่วนของผลกระทบด้านการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศลาว-ไทยในจังหวัดสะหวันเขตจากข้อมูลภาคเอกชนจำแนกออกเป็น 3 ประเภทธุรกิจพบว่า ผลกระทบที่ก่อให้เกิดผลดีต่อการดำเนินธุรกิจมากที่สุดคือธุรกิจบริการ โดยเฉพาะธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จากการที่มีนักท่องเที่ยวเพิ่ม ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องมีการขยายตัวธุรกิจนำเข้า-ส่งออก จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น จากเกษตรที่การนำเข้า-ส่งออก ที่สำคัญ เพราะมีการบริการชุดเดียว สำหรับธุรกิจส่งออกได้รับผลกระทบมากที่สุด เนื่องจากมีการสะพานฯ ก่อให้เกิดคู่แข่งขันมากขึ้น และสินค้าที่ส่งออกมากที่สุดได้แก่สินค้าจากไม้ แต่รัฐบาลมีมาตรการในการควบคุมการทำลายไม้

ปัญหาและอุปสรรค ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่คาดว่าจะได้รับจากสภาพข้ามโขงลาว-ไทยแห่งที่ 2 พนว่าก่อนการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงลาว-ไทยแห่งที่ 2 มีปัญหาในการติดต่อกับข้าราชการ ในจังหวัดสะหวันเขต ไม่มีการรวมกลุ่มของนักธุรกิจ และมีปัญหาแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในจังหวัดสะหวันเขต

The study of "The Estimated Impact of the Second Lao-Thai Mekong Bridge towards Lao-Thai International Business Economic Environment in Savannakhet Province Lao PDR" aimed to estimate the impact of the construction of the second bridge on business economic environment of both Laos and Thailand. The study focused on people involved in the related business between the two countries in Savannakhet Province. The study samples were divided into 2 groups. The first group consisted of 5 Laotian administrative government officials, one from each of the following departments—Commerce, Planning and Investment, Finance, Transportation, and Tourism. The second group consisted of 32 Thai-Laos entrepreneurs registered with the Commerce Department of Laotian Government in Savannakhet. The method used to collect the data was in-dept interviews with the samples about the estimated impact of the construction of the second Thai-Laos bridge.

It was found from this study that in terms of policy and commercial control requirements between the two countries, the Laotian Government would offer 5-year tax exemption. This would be beneficial in that there would be more foreign investment and employment. However, most investment in Savanakhet concerned agriculture and it was unlikely that more employment in this field could happen.

In terms of international trade, it was found that import goods from Mookdahan would increase which would result in short-term trade deficit in Savannakhet. In the long term, trade deficit would decrease because there would be more export goods.

In terms of tourism, the impact would be positive. The number of tourists would increase but this would affect the culture and lifestyle of the people in Savanakhet. There would be more competition in service business. In terms of the impact on trade between the two countries in Savanakhet when considering 3 types of business, the data from the private sector showed that service business would benefit the most, especially tourism. There would be more tourist related services and more import-export business. This was because there would be only one service point. The export business would be most affected because of the new bridge as this meant more competitors, and that the most export goods were wood products which were curbed because of the control of wood transport by the Laotian government.

As for problems concerning business economic environment, it was found that before the bridge was to be built, there were problems in dealing with government sector in Savanakhet, there was no business association, and there were problems concerning foreign labors coming into Savanakhet.